

ת"פ (עכו) 42516-07-24 - מאלק חוג'יראת נ' מדינת ישראל

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 42516-07-24 מדינת ישראל נ' חוג'יראת
תיק חיצוני: 051738/2020

לפני כבוד השופטת ענבל הוכמן-אמויאל

המבקש
נגד
מאלק חוג'יראת

המשיבה
מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול כתב אישום בהתאם לאמור בסעיף 149(3) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1987 (להלן: החוק), בטענה כי נפל פגם או פסול בכתב האישום, שכן הוא הוגש בניגוד לאמור בסעיף 57א לחוק, תוך חריגה ממשך הטיפול בתיק כפי שנקבע בהנחיות היועץ המשפטי לממשלה מס' 4.1202 (להלן: ההנחיה).

כתב האישום וההליך

1. ביום 17.7.24 הוגש כתב אישום נגד המבקש שעניינו אחזקת שני סכינים שלא כדין וכן 0.76 גר' חשיש שנתפסו במהלך חיפוש שנערך ברכבו ביום 4.2.2020. עוד מואשם המבקש בזיוף מספר הזהוי ברכב בו נסע.

התיק נקבע לדיון מוקד, אולם נוכח אופי הטענה המקדמית, הועבר התיק לטיפול. ביום 8.12.24 התקיים דיון בפני. הדיון נדחה ליום 9.1.25 לצורך מתן החלטה ו/או הקראה.

טענת המבקש

2. לטענת המבקש, העבירות בוצעו בחודש 2/20, הליכי החקירה הסתיימו בחודש 3/20 ותיק החקירה הועבר ליחידת התביעות בסמוך לסיום החקירה. כתב האישום הוגש ב- 7/24, משמע בחריגה של 4 שנים ו- 4 חודשים ממשך הטיפול שהוגדר בהנחייה, שהנו 18 חודשים מרגע העברת התיק ליחידת

התביעות ועד להגשת כתב האישום.

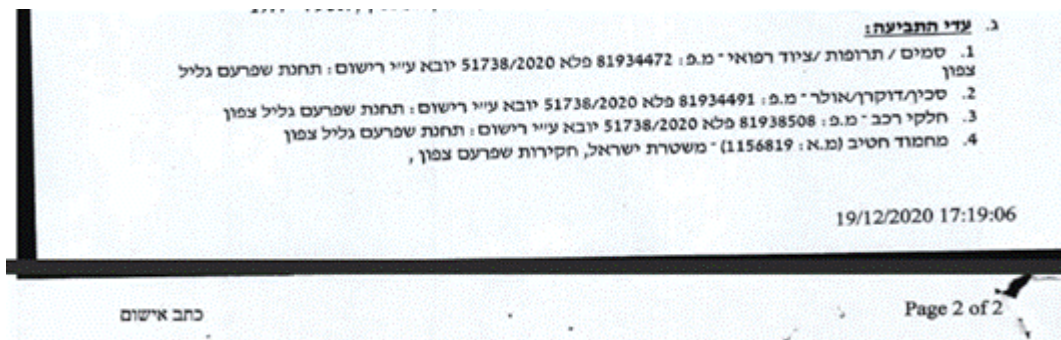
נטען, כי אין בתיק אישור היועצת המשפטית לממשלה להגשת כתב האישום בחריגה ממשך הטיפול שהוגדר, או הארכות כמתחייב בהנחייה. התיק לא הועבר להשלמות חקירה ולכן אין אירועים אשר מפסיקים את משך הטיפול.

המבקש השיב לטענות המשיבה לעניין הטענה כי מדובר בתקלה בממשק וכי כתב האישום הוגש במועד- לטענתו, מדובר בטענה בעלמא שלא הוגשה לה כל אסמכתא וכן לא הוברר מה מהות התקלה, מי אחראי לה וכו'.

טענות המשיבה

3. לטענת המשיבה, כתב האישום הוגש במועד, אולם בשל תקלה במערכת נט המשפט, לא נפתח תיק פלילי. רק ב 7/24 התגלתה התקלה ואז הוגש כתב האישום מחדש. לטענתה, מדובר בתקלה שאינה תלויה במאשימה ולכן כתב האישום הוגש בתוך סד הזמנים הנחוץ.

בתגובתה בכתב (הכוללת שתי שורות בכתב יד) ובדיון שהתקיים בפני, טענה המשיבה כי כתב האישום הוגש ב- 28.12.20. אולם ב"כ המשיבה הפנה לצורך תמיכה בטענתו לשורת LOG בתחתית כתב האישום, המראה רישום של התאריך 19/12/20, 17:19:06, אשר לדבריו מוכיח כי כתב האישום הוגש במועד זה:

עוד טען ב"כ המשיבה בדיון, כי כתב האישום כולל עבירת פשע ולכן פרקי הזמן המצויינים בבקשה אינם רלוואנטיים.

דיון והכרעה

4. לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה ושמעתי את טענות הצדדים, בדעתי לקבל את הבקשה ולהורות על ביטול כתב האישום.

5. סעיף 57א לחוק קובע:

משך הליכי חקירה והעמדה לדין (תיקון מס' 87) תשע"ט-2019
57א. (א) משך הליכי חקירה והעמדה לדין יהיה בהתאם לתקופות שייקבעו בנוהלי רשויות החקירה באישור היועץ המשפטי לממשלה ובהנחיות היועץ המשפטי לממשלה, לפי העניין; לא יוגש כתב אישום אם חלפו התקופות הקבועות בנהלים ובהנחיות כאמור אלא בהסכמת היועץ המשפטי לממשלה.

סעיף 4א(2) להנחייה קובע כי משך הטיפול בתיק ובו חשדות לעבירות פשע, יהיה 18 חודשים מיום קליטת התיק ביחידת התביעה ועד למועד החלטה סופית בתיק, בין אם העמדה לדין או סגירת התיק, או חתימה על הסדר מותנה.

6. אין חולק כי התיק הנוכחי נפתח בביהמ"ש בחודש 7/24. טענת המשיבה כי התיק הוגש במועד אולם לא נפתח ת.פ. בשל תקלה בנט המשפט לא הובהרה עד תום.

ראשית, לא ברור מהו לטענת המשיבה מועד הגשת כתב האישום במקור, שכן נמסרו על ידה שני מועדים שונים כמועד הקובע- או ה- 28.12.20, כפי שנטען בכתב ובע"פ, או ה- 19.12.20, כפי שמראה שורת ה LOG שעל כתב האישום.

שנית, לא ברור מה מהות התקלה, כיצד נתגלתה, בכמה תיקים התגלתה תקלה דומה וכו'. לא הוגשה כל אסמכתא להגשת כתב האישום דאז בשנת 2020, כפי שקיים בתיק דנן:

17 יולי 2024

ת"פ 42516-07-24 מדינת ישראל נ' חוג'יראת

אישור פתיחת תיק

مصادقة على تسجيل قضية

אף לא הוצגה מספר אסמכתא או אישור הגשה המופקים ממערכת נט המשפט מיד עם הגשת כתב האישום בצורה אלקטרונית.

כמו כן לא ברור מה קרה למערכות הבקרה של המשיבה, אשר לא הבחינה שלא התקבל מספר ת.פ., או ניתוב לשופט, או תאריך להקראה- במשך למעלה מ- 4 שנים.

7. לאחר שהתגלתה התקלה הוגש כתב האישום מחדש, כפי שעולה מעיון באישור פתיחת התיק, שצילום מסך ממנו הובא לעיל. אין מדובר במקרה בו התיק היה קיים במערכת ורק היה צורך לנתבו לגורם שיפוטי.

8. הוראות החוק קובעות כי כתב האישום "לא יוגש, אלא באישור היועצת המשפטית לממשלה" וזאת בדומה למשל, להוראה בס' 14 לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), תשל"א-1971. יפים בעניין זה הדברים שנקבעו בע"פ 7211/13 פלוני נ' מדינת ישראל (13.12.2015) בפסקה 57-

"הדרישה כי היועמ"ש יסכים להעמדתו לדין של אדם בגין עבירה שביצע בהיותו קטין - בחלוף שנה מיום ביצועה של העבירה - איננה איפוא טכנית-פורמאלית גרידא, כי אם מהותית ועניינית. במסגרתה נבחן האם הפרקליטות נתנה את דעתה ושקלה היטב את השאלה אם להגיש כתב אישום באותה עבירה, אם לאו ... אישור היועמ"ש להעמדה לדין במקרים אלו נועד לבחון לאשורו את מכלול נסיבות העניין, לרבות ההשלכות הציבוריות כתוצאה מן ההעמדה לדין, או מסגירת התיק".

הראציונאל העומד בבסיס ההוראה בס' 57 לחסד"פ הנה לאפשר ליועמ"ש ביקורת על האינטרס הציבורי במובן הרחב, שבהעמדה לדין בחלוף זמן ניכר.

אני סבורה כי כאשר הסתבר למשיבה כי כתב האישום לא נקלט במערכת בית המשפט ויש צורך להגישו מחדש, היתה צריכה **לפעול לקבלת אישור היועצת המשפטית לממשלה**, בהתאם לס' 57 לחוק. פניה כזו היתה מאפשרת את הביקורת של היועמ"ש אשר תחליט האם יש מקום להגיש את כתב האישום בחלוף זמן ניכר מביצוע העבירה וסיום החקירה.

על כן, אני קובעת כי נפל פגם בהגשת כתב האישום בחריגה בהוראות סעיף 57 לחסד"פ.

מה נפקות הפגם?

9. בחנתי את החלטותיהן של הערכות השונות בטענות דומות ומצאתי כי קיימות החלטות לכאן ולכאן, כאשר במקרים רבים בתי המשפט קיבלו את הטענה וביטלו את כתב האישום (למשל- תוב (י-ם) 67229-01-23 **מדינת ישראל נ' עזיאל חי חן** (22.9.24), ת"פ (שלום בית שמש) **8866-11-21 פרקליטות מחוז ירושלים פלילי ואח' נ' לוי ואח** (6.2.24), ת"פ (שלום ירושלים) 56204-06-20 **מדינת ישראל נ' גוליאן ואח** (11.11.20), ת"פ (שלום ירושלים) 37320-05-20 **עיריית בית שמש נ' וינברגר ואח** (23.1.22)).

ובמקרים אחרים לא התקבלה הבקשה לביטול למשל- ת"פ 11117-06-24 (מחוזי נצרת) **מדינת**

ישראל נ' ח'טאב ואח28.11.24) ('), תו"ב (רחובות) 54320-02-19 ועדה מקומית לתכנון זמורה
נ' סלוש (20.2.24), ת"פ (שלום ירושלים) 29433-02-21 **מדינת ישראל נ' בן דוד** (23.12.21).

יש לציין כי בחלק מהטענות נטען לפגם או פסול בכתב האישום בהתאם לס' 149(3) לחסד"פ ובחלקן
נטען להגנה מן הצדק, בהתאם לס' 149(10) לחסד"פ והמסלולים השונים יש בהם כדי להשפיע על
התוצאה הסופית.

10. בענייננו, הנאשם העלה טענת מקדמית ל"פגם או פסול" שנפל בכתב האישום, לפי סעיף
149(3) לחוק סדר הדין הפלילי.

לאחר שקבעתי שהיה על המאשימה לקבל את אישור היועצת המשפטית לממשלה טרם הגשת כתב
האישום מחדש, נשאלת השאלה, מה נפקותו של הפגם.

11. סעיף 150 לחסד"פ קובע כי, ככל שמתקבלת טענה מקדמית רשאי בית המשפט לתקן את כתב
האישום או לבטלו. על בית המשפט לבחון כל מקרה לגופו, בהתאם לפגם שנפל בו ולבחון אותו
בהתאם לדוקטרינת הבטלות היחסית. יש להביא בחשבון מחד גיסא, את עוצמת הפגם שנפל,
ומאידך גיסא את משמעות ביטול ההליך מבחינת האינטרס הציבורי.

בבואי להחליט מה הדרך המתאימה לרפא את הפגם, שקלתי, בין השאר, את השיקולים הבאים:

○ בענייננו, לא ניתן לתקן את כתב האישום, או לבטל את חלקו על מנת לרפא את
הפגם.

○ אין חולק כי המאשימה סברה כי הגישה את כתב האישום במועד, והפגם אינו נובע
מהתנהלות מכוונת שלה, אלא מטעות בתום לב.

○ משך הזמן שחלף הנו משמעותי- 4 שנים.

○ העבירה אינה קרובה לתקופת ההתיישנות ועל כן ניתן לרפא את הפגם בקלות יחסית,
בפניה לקבלת אישור מהיועצת.

○ אין בתיק מתלונן/נפגע עבירה ספציפי הממתין לבירור עניינו.

12. לאחר ששקללתי את כל הנ"ל, אני סבורה כי במקרה זה, אין מנוס מלהורות על ביטול כתב
האישום ועל המאשימה לפעול לרפוי הפגם באמצעות פניה ליועצת לקבלת אישור.

ככל שיתקבל אישור כאמור, לא תהא מניעה להגיש את כתב האישום מחדש, בכפוף לדיני ההתיישנות.

13. לסיכום, אני מורה על ביטולו של כתב האישום, שהוגש בניגוד להוראות סעיף 57א לחסד"פ.

לאור התוצאה אליה הגעתי, הדין הקבוע ביום 9.1.25 מבוטל.

זכות ערעור בתוך 45 יום.

ניתנה היום, ו' טבת תשפ"ה, 06 ינואר 2025, בהעדר
הצדדים.